

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr 1563 van 5 september 2007
in de zaak X / IVe kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: bij zijn advocate:

X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Bengaalse nationaliteit, op 14 februari 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX en van attaché K. GOOSSENS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 23 december 2005 het Rijk binnenkwam, diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 15 juni 2006 werd zijn asielaanvraag ontvankelijk verklaard.
2. Op 30 januari 2007 werd door de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
3. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing:

"U verklaart een Bengaals staatsburger te zijn, afkomstig uit Jaldhup Kismot, Sylhet district. Volgens uw verklaringen werd u op 10 februari 2000 lid van de Jubo League, de jongerenafdeling van de Awami League. Hierdoor werd u in uw dorp regelmatig bedreigd

door de plaatselijke leiders van de Bangladesh Nationalist Party (BNP). U probeerde mensen ervan te overtuigen om lid te worden van de Awami League en naar vergaderingen te komen. Op 19 februari 2005 werd u lid van het tijdelijk comité van de plaatselijke Jubo League-afdeling. Op 17 augustus 2005 werden er in heel Bangladesh bomaanslagen gepleegd. De volgende dag organiseerde uw afdeling een protestactie. Daarna was er nog een vergadering in Biani Bazar waarop u ook aanwezig was. Tijdens de speeches van de leiders vielen gewapende leden van de BNP en de Jamat-I-Islam binnen. Er vielen vele gewonden onder wie uzelf. U liep een steekwonde op in uw schouder. Toen de politie tussenkwam, liepen de aanvallers weg. Ze lieten echter hun wapens achter. Andere leden van de Jubo League brachten u en de andere gewonden voor verzorging naar het ziekenhuis. Daar kreeg u het bezoek van verschillende leiders van de Awami League. Op 19 augustus 2005 kwam de voorzitter van uw afdeling, X, u opzoeken. Hij zei u dat er een rechtszaak was ingespannen door de BNP en de Jamat-I-Islam tegen u en zes andere leden van uw afdeling. Jullie werden beschuldigd van illegaal wapenbezit. X raadde u aan om thuis te blijven na uw ontslag uit het ziekenhuis. Op 22 augustus 2005 belde hij u op om u te waarschuwen dat er een arrestatiebevel tegen u was uitgevaardigd. U vertrok onmiddellijk naar uw tante, Bedema Begum, in Kakordi. Dezelfde nacht belde uw vader u op. Hij zei u dat de politie naar jullie huis was gekomen op zoek naar u. Op 24 augustus 2005 belde X u op. Hij zei dat hij een advocaat had aangenomen voor u, namelijk Mohamed Akmol Khan. Op 31 augustus 2005 kwam de politie naar het huis van uw tante. U werd echter tijdig verwittigd door uw neef. Hierdoor kon u via de achterdeur vluchten. U stak de rivier over en ging naar het dorp Balinga waar u onderdak kreeg van een verre verwant van u, Abdu Rauf Khalek. Vervolgens telefoneerde u naar X om hem in te lichten. De volgende dag belde hij u terug op en raadde u aan om naar het dorp Habigang te gaan. Op 3 september 2005 vertrok u naar uw nicht X, in Habigang. Daar belde uw vader u op. Hij zei u dat de politie vaak naar jullie huis kwam op zoek naar u. Ze bedreigden telkens uw familieleden. Leden van de BNP kwamen ook één keer langs op 20 september 2005. Op 11 oktober 2005 belde X u weer op. Hij zei u dat de Rapid Action Battalion (RAB) naar u op zoek was om u te arresteren. Op 14 november 2005 belde X u om te zeggen dat hij met uw vader had gesproken. Ze hadden besloten dat het beter was voor u dat u naar het buitenland zou gaan. X zocht voor u een smokkelaar om u het land uit te helpen. Op 21 november 2005 vertrok u naar Dhaka waar u enkele dagen in een hotel verbleef. Op 24 november 2005 nam u samen met de smokkelaar het vliegtuig naar Dubai, Verenigde Arabische Emiraten. Op 5 december 2005 ging u aan boord van een boot die u naar België bracht waar u op 22 december 2005 aankwam. U vroeg asiel aan op 23 december 2005."

4. De feiten, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, worden niet betwist door de verzoekende partij

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, p. 95). Door de devolutive werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring

te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (R.v.St., X, nr. 118.506, 22 april 2003).

3. Nopens de status van vluchteling.

1. Verzoeker voert als eerste en enige middel de schending aan van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

1. Verweerder stelt terecht dat de algemene motiveringsplicht, vervat in de wet van 29 juli 1991, en de specifieke motiveringsplicht, vervat in art 62 van de Vreemdelingenwet, tot doel hebben de betrokkene inzicht te verschaffen in de motieven van de handeling zodat deze in staat is zich hiertegen te verweren. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven kent, en hierdoor is volgens verweerder het doel van de motiveringsplicht bereikt.

2. Verzoeker stelt in een eerste onderdeel dat hij het niet eens is met de argumentatie van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de status van vluchteling geweigerd omdat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen geloof hecht aan verzoekers voorgehouden vluchtrelaas. De Commissaris-generaal steunt zijn oordeel enerzijds op de vaststelling dat de door verzoeker neergelegde documenten frauduleus voorkomen en anderzijds omwille van incoherenties in verzoekers opeenvolgende verklaringen in de loop van zijn asielprocedure.

3. Verzoeker legde verschillende juridische documenten voor om te bewijzen dat een rechtszaak aangespannen is (een 'ezahar (aanklacht), een FIR (First Information Report), een 'order sheet' en een 'charge sheet'). Uit het administratief dossier blijkt dat de documenten werden onderzocht door een expert aangeschreven door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die concludeerde dat de documenten aangetast zijn door vormgebreken: *"De voorgelegde documenten voldoen niet aan de criteria van een gecertificeerde kopie. Een gecertificeerde kopie moet in Bangladesh aan een aantal vormelijke vereisten voldoen. Documenten die niet aan deze vereisten voldoen zouden volgens de aangesproken advocaat niet als rechtsgeldige documenten door de High Court (bijvoorbeeld bij het indienen van een beroep) aanvaard worden. Alle essentiële stempels en handtekeningen moeten op de documenten staan om als rechtsgeldige gecertificeerde kopie aanvaard te worden. Op de documenten ontbreekt de stempel van de copying agent."*

1. De loutere bewering van verzoeker *"dat hij deze documenten volledig te goeder trouw heeft neergelegd tijdens zijn gehoor CGVS. Het verbaast hem ten zeerste te vernemen dat deze documenten niet rechtsgeldig zouden zijn."* volstaat niet om de vastgestelde vormgebreken te weerleggen. Verweerder stelt terecht vast dat de documenten frauduleus zijn en dit verzoekers geloofwaardigheid ondermijnt.

4. Wat betreft de concrete inhoud van deze documenten, stelt verzoeker *"dat hij uiteengezet heeft dat de voorgelegde documenten aantonen dat er een aanklacht tegen hem (en de anderen) bestaat voor illegaal wapenbezit."*

1. Uit de gehoorverslagen blijkt dat hij slechts heel algemeen kon zeggen dat de documenten handelen over een klacht tegen hem en zes andere personen wegens illegaal wapenbezit, maar geen verdere details kon geven. Verweerder stelt terecht dat verzoeker niet kon "zeggen welke documenten hij precies had neergelegd en kon evenmin de personen aanduiden die de klacht tegen hem zouden hebben ingediend. Toen hem gevraagd werd of zijn zaak al is voorgekomen wist hij enkel te zeggen dat er al zittingen geweest waren, maar kon niet zeggen hoeveel zittingen noch wanneer die plaatsvonden."
2. Aangezien verzoeker zijn asielaanvraag baseert op de aanklacht van illegaal wapenbezit mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij hierover gedetailleerde verklaringen kan afleggen. Verzoeker stelt dat hij, gezien deze valse aanklacht, vreest voor een onredelijke bestraffing die determinerend zal zijn voor zijn verdere leven. Zijn onwetendheid ondermijnt niet enkel zijn geloofwaardigheid maar stelt tevens de echtheid van zijn relaas in twijfel. Bovendien kan worden toegevoegd dat voor zover enig geloof kan gehecht worden aan zijn verklaringen, verzoeker zelf verklaarde dat de BNP en de Jamat-I-Islam wapens achterlieten bij hem thuis die later door de politie werden gevonden.
5. Tenslotte wijst de bestreden beslissing nog op een aantal tegenstrijdigheden in verzoekers opeenvolgende verklaringen over de wijze waarop hij werd geïnformeerd over zijn vervolging en proces.
1. Verzoeker stelt in het verzoekschrift aangaande de aangevoerde tegenstrijdigheden het volgende: *"Verzoeker bevestigt dat X hem op 24 augustus 2005 opbelde ; De politie kwam naar het huis van verzoeker op 20 september 2005, later kwamen ook mensen van BNP; Verzoeker verduidelijkt dat er slechts een zaak tegen hem aanhangende was, nl deze van illegaal wapenbezit. Wanneer de zittingen juist plaatsvonden, kan verzoeker niet met nauwkeurigheid toelichten."*
2. Het volstaat niet om één van de tegenstrijdige verklaringen als juist aan te duiden om de vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde te vergoelijken. Het is met name niet aannemelijk dat verzoekschrift incoherent is over wie naar zijn huis kwam de politie of de BNP of nog wanneer de politie langs gekomen is of hoeveel zittingen er hebben plaatsgevonden. Aldus dient te worden vastgesteld dat de tegenstrijdigheden in verzoekers opeenvolgende verklaringen overeind blijven en dat verweerder terecht meent dat deze de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas verder onderuithalen.
6. Het administratief dossier bevat naast het hoger besproken juridisch dossier nog andere documenten, meer bepaald zijn geboorteakte, brieven van zijn advocaat in Bangladesh, brieven van de Awami league en een medisch attest, die volgens verweerder terecht de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen niet positief kunnen beïnvloeden. Het verzoekschrift gaat hier verder niet op in.
7. In acht genomen wat voorafgaat kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
4. Nopens de subsidiaire bescherming.

1. Verzoeker vraagt in een tweede onderdeel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat hij meent dat in geval van terugkeer naar zijn thuisland hij een bestraffing riskeert in de zin van artikel 48/4 §2, b).
2. Aangezien verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde feiten als voor zijn asielaanvraag, dient te worden vastgesteld dat verzoeker evenmin een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet.
3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
5. Het middel wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 september 2007 door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE.

K. DECLERCK.